

Vedisk sanskrit

Vedisk sanskrit er et urindoarisk språk som er nært beslektet med avestisk, det eldste bevarte iranske språket. Det er også det eldste kjente språket overhodet innenfor den indoiranske greina av de indoeuropeiske språkene. Vedisk sanskrit er språket som ble benyttet i Vedaene, de eldste hellige tekstene i hinduismen, som ble samlet over en periode fra 1500 f.Kr. til 500 f.Kr. Vedisk sanskrit har blitt bevart som den muntlige delen i den rituelle, konservative tradisjonen śrauta, hvor de vediske tekstene messes.

Vedisk og klassisk sanskrit regnes som urindoariske språk, sammen med det indoariske superstrat som er påvist blant Mitanni i Anatolia 1400 f.Kr.

En gang i perioden 600-400 f.Kr. ble vedisk sanskrit erstattet av klassisk sanskrit, slik det er definert av grammatikken til grammatikeren Pāṇini fra Gandhāra.

Hentet fra «https://no.wikipedia.org/w/index.php?title=Vedisk_sanskrit&oldid=18950026»

Denne siden ble sist redigert 3. nov. 2018 kl. 20:29.

Innholdet er tilgjengelig under Creative Commons-lisensen Navngivelse-Del på samme vilkår, men ytterligere betingelser kan gjelde. Se bruksvilkårene for detaljer.